

NOČ IN DAN

Tone Pavček

Nekoga moraš imeti,
da včasih misliš nanj,
saj človek more živeti
tudi od svojih sanj.

V noči, ko sam si s spomini,
prebiraš lepe strani srca,
kot si godec na violini
priljubljen napev zaigra.

Od téga temà se razmakne,
od téga je človek svetel,
kot da se v noči dotakne
tega, kar je podnevi iskal.

Podnevi srečuješ ljudi,
mrzli, polživi obrazi,
a nihčè od njih ne opazi
duše, ki sama trpi.

Podnevi ne moreš uteči
nikamor s tega sveta
in veš, da bi moral reči
tako kot od nékdaj velja:

Nekoga moraš imeti,
da se nasloniš nanj,
saj človek ne more živeti
samo od svojih sanj.